

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστὴν καὶ τρίτον ἀριθμοῦντες χρόνον
τὴν κλεινὴν οἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἐγκαθίσταται καὶ χίλια κί' ἑπτὰ,
εὐτυχίαις παντοῦ καὶ λεπτὰ.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἑνδιαφέροντα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κ τ ῶ φ ρ ὶ γ κ α ε ἰ α ἰ μ ὄ ν ο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δ ἔ κ α φ ρ ὶ γ κ α καὶ Ἰ σ τ ῶ χ ἔ ρ ι.

Ἐνάντι Δεκεμβρίου κί' εἰκοστή,
καὶ πάλι μπουκαμάδες ἀρσέτοι.

Χίλια καὶ δεκαεννέα,
ἦλθε κί' ἡ Πρωτοχρονιά.

**Μπουκαμάδες μας κί' εὐχαίς,
ὅπου πέφτουν σὰν βροχαίς.**

Νεῦρα τοῦ Ράλλη τοῦ ξανθοῦ, τοῦ Τσελιγκά τοῦ πρώτου,
καὶ νὰ τὰ φρεζέξῃ γρήγορα μὲ τὸν συμπαῖθό του.

Εἰς τὸν Μεγαλειότατον χαρὰ καὶ πανηγύρι
καὶ συμπαῖθους προσελίτεις, ποὺ νᾶχουν τὸν ἀργύριον.

Ἐτὸν Κυριακοῦλη τὴν εὐχὴ ποῦ δίνομε τοῦ Ράλλη,
ἐν ἄλλοις λόγοις δηλαδὴ νὰ γίνουεν ἕνα πάλι.

Ἐποῦ θρόνου τὸν Διάδοχον ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ
τὴν ἀνηρίαν σκέψουεν νὰ καταπολεμῇ.

Ἐτοὺς Γαμπωνέζους τοὺς δεινοὺς μὲ κάθε των θυσία
νὰ πάρουνε τὸ Πόρτ-Ἀρθούρ, ἦθουν τὴν Ἑξουσία.

Ἐτὸν Πρίγκηπα Γεώργιον σὲ φάκελο κλεισμένον
λίγα φιλιὰ γιὰ μπουκαμά νὰ στείλῃ καὶ σ' ἐμένα.

Εἰς τὸν Στέφανο Δραγοῦμη λιγερὰ νὰ κλαϊδῇ
κί' ἀρχηγὸς περισσοτέρους τῶν ἐπτά νὰ μὴν ἰδῇ.

Ἐτὸν Πρίγκηπα Νικόλαον ἐν ἄγοράκι πρώτης,
καὶ στὸν Ἀνδρέα νὰ γενῇ ψηλόστερ Ἰψηλόστερ.

Ἐτὸν Καρλάμπο Βοζίκη, ποῦχει δυνατὸ κεφάλι,
νᾶναι μὲ τοὺς Γαμπωνέζους, μὰ νὰ θέλῃ καὶ τὸν Ράλλη.

Εἰς τοὺς μικροὺς τοὺς Πρίγκηπας κί' ἐκείνοι ν' ἀνδρωθοῦν
κί' ὅλοι κατὰ πῶς θέλομε νὰ καλοπαντρευθοῦν.

Εἰς τὸν Μανώλη Ρέπουλη νὰ κόβῃ σὰν σπαθί
κί' αὐτὸς γιὰ τὸν Σιμόπουλο νὰ παρηγορηθῇ.

Ἐτὸν Θεοτόκη βίον ἀνετώτερον
καὶ νὰ κοιμάται κάπως περισσότερον.

Εἰς τὸν Σιμόπουλον τὸν φῖς ὠτομοπιλί κί' ἄρα
καὶ κάποτε τὴν ψῆρο του ν' ἀρνήται στὸν πατέρα.

Εἰς τὸν Σκουζὲ νὰ δέχεται τοὺς Πρόσβεις τακτῶν καὶ
κί' ὀφθαλμοὺς στὸν Φίλιππα γιὰ τὰ Προξενικά.

Ἐτὸν Γάτο, γάτο δυνατὸ καὶ σ' ὅλα παλληκαίρι,
σὸν Ἀντιπρόεδρον κί' αὐτὸς ἕνα σκυρὸ νὰ πάρῃ.

Ἐτὸν Δέλτα Βοκοτόπουλο ποὺλὶ νὰ κλαϊδῇ
γιὰ δὲς καιρὸ ποῦ δὲμιλεξε καὶ τοὺς ν' ἀρρωστήθῃ.

Ἐτὸν Βασίλη τὸν Βουδοῦρη λίγο πέσιμο κοιλίον,
καὶ στὸν Σπύρο Στάη θήρας Ἰπουργεῖων καὶ πουλιῶν.

Ἐτὸν κύριον Σιμόπουλον ὥρας σχολῆς κί' ἀνάεως
καὶ τὴν παραίτησιν κλειστήν σὲ τόξα παρεμβάσεως.

Ἐνα θέατρο καινούριον στῆς Κορίνθου τὸν Πετρίδη,
καὶ στὸν Ζοῦβουλα νὰ στέλῃ πάντα διπλά στὸν Μπουρῆδη.

Ἐτὸν καχεμιὰ καπόντζα γιὰ τὸν Στεφανόπουλο,
κί' Ἰπουργεῖου τρίτου βάρους στὸν Καλογερόπουλο.

Ἐτὸν Ἀλέξανδρο τὸν Τάκη δὴ τοιαυτὸ καὶ μὴ γαλίτσα,
καὶ στὸν Νι Κακαστεργίου μένος κατὰ Γιαννακίτσα.

Εἰς τὸν Κώστα τὸν Τρικούπη βροχηδὸν ἐπερωτήσεις,
ποῦ δὲν θέλουν ἀπαντήσεις.

Ἐτὸν Τζαννέτο τὸν Φωκὰ τὰ μουστάκια του νὰ στρίβῃ,
καὶ στὸν Γεωργῆ Μπαλατάτῃ τὴν κοιλίτσα του νὰ τριβῇ.

Ἐγκαλοσταθερὸς στῆς Βουλῆς τὸν Πρόεδρον τὸν πάνω
κί' ἀνακονίσαις κάποτε Βασιλικὰς νὰ κάρῃ.

